

Základní příručky:

Pravidla českého pravopisu. Praha, Academia 1993.

Pravidla českého pravopisu. Praha, Pansofia 1993. – tzv. „školní“ + *Dodatek k Pravidlům českého pravopisu – školní vydání* (Rozhodnutí MŠMT ČR ze dne 5.8.1993)

Slovník spisovné češtiny pro školu a veřejnost. 1994 (2. opravené a doplněné vydání)

Slovník spisovného jazyka českého. Praha. 1. vyd. 1960-1971 (4 sv.). 2. vyd. 1989 (8 sv.).

Akademický slovník cizích slov. Praha, Academia 1. vyd. 1995, 2. vyd. 1997.

Mluvnice:

Havránek, B.-Jedlička, A.: *Stručná mluvnice česká*. Fortuna, Praha 1996. 2. opravené a doplněné vydání.

Kol.: *Příruční mluvnice češtiny*. Lidové noviny, Praha 1. vyd. 1995, 2. vyd. 1997.

Čechová, M. a kol.: *Čeština – řeč a jazyk*. Praha 1996.

Další užitečné příručky:

Martincová, O. a kol.: *Nová slova v češtině*. Slovník neologizmů. Academia Praha 1998.

Sochová, Z.-Poštolková, B.: *Co v slovnících nenajdete*. Novinky v současné slovní zásobě. Praha 1994.

Český národní korpus: <http://ucnk.ff.cuni.cz>

Jazyková poradna Ústavu pro jazyk český AV ČR: <http://www.ujc.cas.cz>
poradna@ujc.cas.cz

► Pravopisná reforma z r. 1993 – hlavní zásady

1. Psaní přejatých slov:

- **s > z**: kurz, pulz, dispenz; anarchizmus i anarchismus, charizma i charisma, diskuze i diskuse, režizér(!) i režisér
- označování kvantity: balon, penicilin, pasivum, archiv, epidemie, transfuze
- psaní dalších přejatých slov podle výslovnosti: plejboj, mejkap, rely.

2. Psaní velkých písmen: ulice U **H**rušky, náměstí **K**rále Jiřího z Poděbrad, dům U **T**ří lilií; **V**ánoce, **V**elikonoce, **D**ušičky, **H**romnice.

3. Psaní složených přídavných jmen (užívání spojovníku): anglicko-český, zahraničněpolitický, objemově závislý.

4. Psaní čárek: Sdělte mi prosím, kdy přijedete. Musím to vědět stůj co stůj. Hlavně když to víš.

+ **změny v tvarosloví** (tvary pocíťované jako správné – jako spisovné – byly připojeny k tradičním tvarům jako dublety)

- Slovesa typu *sází*: oni sázejí i **oni sází**.
- Slovesa typu *kryje, kupuje*: já kryji i **já kryju**, oni kryjí i **oni kryjou**.
- Slovesa typu *maže*: pouze já **mažu**, oni **mažou** (výjimka: já píšu/píši, oni píšou/píší).
- Slovesa typu *tiskne*: on tiskl i **on tisknul**.
- Opuštění přípony *-ti* v infinitivu: nosit, psát, péct i péci.
- Číslovky *tři* a *čtyři*: 2. pád do tří i **třech**, do čtyř i **čtyřech**.
- Zájmena přivlastňovací *můj, tvůj, svůj*: ve 2., 3., 6., 7. pádě sg. fem. i tvary nestažené → bez mé i **mojí** účasti, k mé i **mojí** matce, o mé i **mojí** práci, s mou i **mojí** podporou.
- U slova *ruka* ve 2. pádě pl.: bez rukou i **bez ruk**.
- Sloveso *mocť*: mohu i **můžu**, mohou i **můžou**.

